

Artyści z naszego podwórka ... Projekt zakłada cykliczną promocję twórczości artystów Przemyśla w formie wystaw i pokazów indywidualnych w Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Przemyślu. Przemyscy plastycy i fotograficy stanowią najliczniejsze środowisko artystyczne miasta. Mieszka tutaj i pracuje wielu znakomitych artystów. Projekt nawiązuje do cyklu artykułów pod tym samym tytułem, których edycję rozpoczął w roku 2005 miesięcznik „Nasz Przemyśl”.

W dwudziestej szóstej wystawie prezentujemy malarstwo Jadwigi Marii Jarosiewicz, artystki mieszkającej w Warszawie, ale sentymentalnie związanej z Podkarpaciem i rodzinnym Przemyślem ... Mamy nadzieję, że ta inicjatywa stanie się zalążkiem wydania od dawna oczekiwanego przez wszystkich albumu, prezentującego współczesną sztukę i artystów Przemyśla.

Organizatorzy

JADWIGA MARIA JAROSIEWICZ

Dziewczynka w szarym futerku i jej Anioł Stróż

malarstwo

zapraszamy na otwarcie wystawy w dniu 10 maja (piątek) 2019, godzina 18:00

wystawa czynna do 2 czerwca 2019

Ciepło psów i esencja, niepoznana
psiości.
A jednak czujemy ją. W wywieszeniu
mokrego języka
W melancholijnym aksamicie oczu.
W zapachu sierści, innym iż nasz
a pokrewnym.
Człowieczość nasza wtedy wyraźniej
(..)
Chcę wierzyć, że siły, które są nad nami,
Oddając się operacjom dla nas
nieodstępnym
Dotykają czasami naszych policzków
i włosów
I czują wtedy w sobie to biedne ciało
i krew

Cz. Miłosz "Pieśń Przydrożny"

.. psy były w moim życiu mną od samego początku ..
Wszystko zaczęło się w Przemyślu, bo tu się urodziłam ..razem ze mną
w domu pojawił się mały piesek.
Nazywał się Pusiek
Od samego początku byliśmy nierozłączni.
Był takim moim Aniołem Stróżem...
Pusiek odprowadzał mnie do szkoły i czekał aż lekcje się skończą ..
Zginął w tragicznych okolicznościach..
Potem były inne psy – adoptowane ze schronisk lub porzucone ..Polly, Baltazar, Melchior Kacper..Daisy, Yogi
,Bolek, Chiara, Manusia, Viga...
Znalazły u mnie swój dom, zawsze na zasadzie członków rodziny.
Ich stała obecność w moim życiu i pracowni znajduje odzwierciedlenie w mojej twórczości –są na większości
moich prac..
Ta wystawa to impresje z naszego wspólnego bytowania..

Dedykuję ją mojej rodzinie i wszystkim innym zwierzacom..

Dziewczynka w szarym futerku - olej / płótno (60 x 40 cm)

Jadwiga Maria Jarosiewicz – malarka i scenografka, urodzona w Przemyślu.

Jest absolwentką Jarosławskiego Plastyka. Ukończyła studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni prof. Czesława Rzepińskiego, oraz Podyplomowe Studium Scenografii pod kierunkiem prof. Andrzeja Kreutza Majewskiego.

Jako scenograf zadebiutowała już w czasie studiów, projektując scenografię i kostiumy do opery „Wolny Strzelec” C.M Webera w Operze Krakowskiej, w reżyserii Małgorzaty Dziewulskiej. Zrealizowała ponad 100- premier głównie w teatrach operowych w Polsce i za granicą min w Niemczech, Japonii, Chinach, Anglii i na Kubie...

Wiele projektów przygotowała dla Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie m.in. do "Halki" i "Śpiewnika domowego" St. Moniuszki w reżyserii Marii Fołtyn. Współpracowała także z Teatrem Polskim w Warszawie za dyrekcji Kazimierza Dejmka. Intensywne związki z teatrem nigdy nie przeszkodziły Jadwidze Marii Jarosiewicz uczestniczyć w życiu plastycznym. Wiodącym tematem jej malarstwa jest człowiek. Jest portrecistką ludzi i zwierząt.

Swoje prace malarskie i scenograficzne prezentowała na około 50 wystawach indywidualnych, a także licznych zbiorowych. Jest związana twórczo z rodzinnym Podkarpaciem i Podkarpacką Zachętą – tutaj powstało wiele jej obrazów Uczestniczy co roku w plenerach malarskich w Boguchwale, a także w Krośnie i Wiśniowej. Bierze udział w wielu ważnych wystawach - aukcjach o charakterze charytatywnym jak min "Bliźniemu swemu" na rzecz Towarzystwa im. Św. Brata Alberta, "Aukcji Wielkiego Serca", Aukcji „Aperio”, czy Podkarpackiego Hospicjum dla Dzieci.

Prace artystki znajdują się w wielu kolekcjach prywatnych i muzealnych w Polsce i na świecie.

Spojrzenie - portret Maniusi (81 x 65 cm) kadr

Artystka jest doskonałą portrecistką. Prace te wyróżniają się wnikliwą analizą portretowanej osoby która zjawia się w obrazie jako element pewnej gry malarskiej a nie jako wizerunek o klasycznym charakterze. Jako scenograf odnosi sukcesy dzięki trafnym rozwiązaniom scenicznym wspierającym sens libretta, ale także dzięki malarskim wartościom zawartym w każdej scenografii.

Nic więc dziwnego, że Jej prace scenograficzne są nagradzane brawami publiczności i uznaniem krytyki. Godny podkreślenia jest fakt, że pośród ogromnej gmatwaniny obecnych działań plastycznych, natłoku różnego rodzaju pomysłów, projektów i przeróżnych „izmów” Jadwiga Maria Jarosiewicz potrafiła znaleźć własny rozpoznawalny i niezwiązany z modą i krótkotrwałymi trendami, język wypowiedzi artystycznej, co świadczy

o Jej autentyczności i odrębności w działaniach twórczych, popartych wiedzą i talentem. Bardzo cenię malarstwo Jadwigi i każde spotkanie z Jej pracami jest dla mnie ważnym przeżyciem artystycznym.

Wiesław Ochman

Chiara, 2019 - olej / płótno (55 x 46 cm)

...Artystka nade wszystko upodobała sobie portret... I rzeczywiście twarze na obrazach Jadwigi Marii Jarosiewicz zatrzymane w świetle koloru i światłocienia wydają się wynikać z jakiegoś nieokreślonego plazmowego chaosu, Stają się realne, a równocześnie zatrzymane na granicy niebytu i istnienia ...

Ten niezwykle efekt emocjonalny i filozoficzny artystka uzyskuje poprzez technikę kładzenia farby, eliminację konturowości, impresjonistyczną rolę światła. Jej pociągnięcia pędzla są zdecydowane, pewne, znamionują emocjonalny i spontaniczny stosunek do aktu tworzenia. Barwne plamy przenikają się wzajemnie, malowany podmiot łagodnie jest eksponowany przez tło. A równocześnie pomiędzy podmiotem a tłem zachowana zostaje harmonia kolorystyczna, która buduje nastrój obrazu. Niektóre płótna na pierwszy rzut oka wydałoby mi się być bliskie poetyce Olgi Boznańskiej. Zwłaszcza te w tonacjach minorowych. Ale tylko bliskie.

W rzeczywistości Pani Jadwiga chodzi sama granią gór, mając po jednej stronie zbocza i doliny rozświetlone słońcem, a po drugiej-nierealny, tajemniczy krajobraz wynurzający się z topieli i mgieł. Widać to szczególnie na

portretach podwojonych, gdzie twarz pierwszoplanowa jest lustrzanym odbiciem drugiej. Istotną cechą jest niedopowiedzenie kierunku ruchu –czy to ze światła nierealnego wyłania się realność, czy odwrotnie. Artystka stara się uchwycić granice pomiędzy życiem, a tym co przed nim lub..po nim. Kluczowe powtarzające się na wielu płótnach lustro przywodzi na myśl idee platońskie, jest znakiem, kluczem w malarskiej metaforze pani Jadwigi...

Jerzy Skrobot, Kraków

Senne popołudnie, 2019 - olej / płótno (70 x 80 cm)

Malarstwo Jadwigi M. Jarosiewicz istnieje w zbiorowej świadomości od blisko czterdzieści lat, tyle czasu minęło od debiutu artystki w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku. Pozytywna niezmiennność, która polega na konsekwentnym uprawianiu malarstwa wywodzącego się z tradycji krakowskiej akademii czasu prof. Czesława Rzepińskiego jest jej znakiem firmowym.

Mam zaszczyt przyjaźnić się z Jadwigą, obserwować jej malarstwo i ciągły rozwój artystyczny. Jest stałym uczestnikiem boguchwalskich plenerów malarskich i nie wyobrażam sobie sytuacji, aby te plenery mogły odbywać się bez jej udziału. Mimo, że adres zamieszkania mówi co innego, Jadwiga Maria Jarosiewicz jest artystką PODKARPACKĄ.

Jacek. K. Nowak

Drzemka, 2019 - olej / płótno (50 x 70 cm)

Zadumana - olej / płótno (73 x 54 cm)